

ARREST VAN HET GERECHT (Tweede kamer)
27 juni 2001

Zaak T-166/99

Luis Fernando Andres de Dios e.a.
tegen
Raad van de Europese Unie

„Beschikking 1999/307/EG – Opneming van Schengen-secretariaat in
secretariaat-generaal van Raad – Beroep tot nietigverklaring –
Ontvankelijkheid”

Volledige Franse tekst II - 645

Volledige tekst in alle talen in de Jurisprudentie van het Hof van Justitie en
van het Gerecht van eerste aanleg, Deel II

Betreft: Beroep tot nietigverklaring van beschikking 1999/307/EG van de Raad
van 1 mei 1999 tot vaststelling van de wijze waarop het
Schengen-secretariaat in het secretariaat-generaal van de Raad wordt
opgenomen (PB L 119, blz. 49).

Beslissing: Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard. Verzoekers zullen hun
eigen kosten alsmede, hoofdelijk, die van de Raad dragen.
Interveniënte zal haar eigen kosten dragen.

Samenvatting

Beroep tot nietigverklaring – Natuurlijke of rechtspersonen – Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken – Beschikking van Raad tot vaststelling van wijze waarop Schengen-secretariaat in secretariaat-generaal van Raad wordt opgenomen – Beroep ingesteld door personen die in dienst waren bij Schengen-secretariaat, doch niet voldeden aan voorwaarden om bij secretariaat-generaal van Raad als ambtenaar te worden aangesteld – Niet-ontvankelijkheid (Art. 230, vierde alinea, EG en 249 EG; beschikking 1999/307 van de Raad)

Het begrip „beschikking” in artikel 230, vierde alinea, EG heeft de technische betekenis die daaraan wordt toegekend door artikel 249 EG. Het criterium voor het onderscheid tussen een aldus omschreven beschikking en een normatieve handeling moet worden gezocht in de al dan niet algemene strekking van de betrokken handeling. Een handeling kan niet als een beschikking worden beschouwd wanneer zij van toepassing is op objectief bepaalde situaties en rechtsgevolgen heeft voor op algemene en abstracte wijze aangewezen categorieën van personen. De omstandigheid dat een handeling voor de verschillende rechtssubjecten waarop zij van toepassing is, in concreto uiteenlopende gevolgen kan hebben, doet in deze context echter niet af aan het algemene en abstracte karakter ervan. De algemene strekking en daarmee de normatieve aard van een handeling worden bovendien niet aangetast door de omstandigheid dat het aantal of zelfs de identiteit van de rechtssubjecten op wie deze op een bepaald moment van toepassing is, kan worden bepaald, zolang maar vaststaat dat deze toepassing geschiedt op grond van een rechtens of feitelijk objectieve situatie die is omschreven in samenhang met de doelstelling van die handeling.

Beschikking 1999/307 van de Raad tot vaststelling van de wijze waarop het Schengen-secretariaat in het secretariaat-generaal van de Raad wordt opgenomen, die nochtans het opschrift „beschikking” draagt, is een maatregel van algemene strekking die van toepassing is op objectief bepaalde situaties.

Voorts kan niet worden aangenomen dat deze handeling personen die weliswaar in dienst waren bij het Schengen-secretariaat – trouwens reeds lang vóór de opnemng van dit secretariaat in het secretariaat-generaal van de Raad – doch niet voldeden aan de in artikel 3 genoemde voorwaarden om bij het secretariaat-generaal van de Raad als ambtenaar te worden aangesteld, individueel raakt doordat zij hen treft uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie die hen ten opzichte van ieder ander karakteriseert.

(cf. punten 35, 36, 40, 41, 44 en 56)

Referentie: Hof 14 december 1962, Confédération nationale des producteurs de fruits en légumes e.a./Raad, 16/62 en 17/62, Jurispr. blz. 943, 958 en 959; Hof 11 november 1981, IBM/Commissie, 60/81, Jurispr. blz. 2639, punt 9; Hof 6 oktober 1982, Aluisse/Raad en Commissie, 307/81, Jurispr. blz. 3463, punt 9; Hof 12 juli 1992, Gibraltar en Gibraltar Development/Raad, C-168/93, Jurispr. blz. I-4009, punt 11; Gerecht 21 februari 1995, Campo Ebro e.a./Raad, T-472/93, Jurispr. blz. II-421, punt 36; Gerecht 19 juni 1995, Kik/Raad en Commissie, T-107/94, Jurispr. blz. II-1717, punt 35; Hof 18 december 1997, Sveriges Betodlares Centralförening en Henrikson/Commissie, C-409/96 P, Jurispr. blz. I-7531, punt 37; Gerecht 15 september 1998, Molkerei Großbraunshain en Bene Nahrungsmittel/Commissie, T-109/97, Jurispr. blz. II-3533, punt 52, en de aldaar aangehaalde rechtspraak; Gerecht 9 november 1999, CSR Pampryl/Commissie, T-114/99, Jurispr. blz. II-3331, punt 46